

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/10/2016
Identifikačné číslo spisu: 1012200159
Dátum vydania rozhodnutia: 27.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012200159.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. A. N., N. XX, C. proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Nám. Slobody 6, Bratislava, za účasti: 1/ Ing. Z. N., N. XX, C., 2/ Ing. Z. N., K. H. XX, C., 3/ Ing. X. N., X. Q. 9, C., 4/ PhMr. B. N., X. rad 9, C. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 25397/2011/SVBP-59779/Hia zo dňa 14.11.2011, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/29/2012-97 zo dňa 3. decembra 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/29/2012-97 zo dňa 3. decembra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 1S/29/2012-97 zo dňa 3. decembra 2015 napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 14.11.2011, číslo: 25397/2011/SVBP-59779/Hia v spojení s rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2010/1588/BHN zo dňa 01.10.2010 podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi 70,- Eur titulom náhrady súdneho poplatku do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku. Pribratým účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že žalobca žalobou doručenou na Krajský súd v Bratislave dňa 02.02.2012 sa domáhal preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 25397/2011/SVBP-59779/Hia zo dňa 14.11.2011 v spojení s rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2010/1588/BHN zo dňa 01.10.2010. Žalovaný - Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR žalobou napadnutým rozhodnutím zo dňa 14.11.2011, č. 25397/2011/SVBP-59779/Hia, rozhodlo o odvolaní proti rozhodnutiu Krajského stavebného úradu v Bratislave tak, že rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave, odboru stavebného poriadku a štátneho stavebného dohľadu č. A/2010/1588/BHN zo dňa 01.10.2010 potvrdil a spoločné odvolanie Ing. Z. N., JUDr. A. N. a Ing. Z. N. zamietol. Krajský stavebný úrad v Bratislave rozhodnutím zo dňa 01.10.2010 č. A/2010/1588/BHN zrušil rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Devín č. D-2008-07/268/B/3/MT zo dňa 15.04.2008 právoplatné 21.04.2008 z dôvodu, že toto bolo vydané v rozpore so

zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Prvostupňový správny orgán v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v spise ku kolaudačnému rozhodnutiu absentuje kompletná projektová dokumentácia skutočného vyhotovenia stavby overená stavebným úradom s vyznačením prípadných zmien oproti projektovej dokumentácii. Na základe týchto skutočností KSÚ v Bratislave konštatoval, že prvostupňový stavebný úrad konal zmätočne bez dostatočných podkladov, v dôsledku čoho bolo aj kolaudačné rozhodnutie možné považovať za nepreskúmateľné. Z tohto dôvodu Krajský stavebný úrad v Bratislave zrušil v mimo odvolacom konaní právoplatné rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Devín č. D-2008-07/268/B/3/MT zo dňa 15.04.2008. Preskúmaným rozhodnutím bolo prvostupňové rozhodnutie KSÚ v Bratislave potvrdené, z odôvodnenia druhostupňového rozhodnutia vyplýva právny názor, že tento sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu, na doplnenie druhostupňový správny orgán uviedol, že v predloženom spisovom materiáli sa nachádza protokol z kolaudačného konania zo dňa 13.12.2007, z ktorého vyplýva, že ústneho pojednávania sa nezúčastnili dotknuté orgány, ktoré nemohli uplatniť svoje pripomienky a stanoviská do protokolu. Stavebník nepriložil záväzné stanoviská dotknutých orgánov ani pri podaní žiadosti o kolaudáciu tak, ako mu to ukladá ust. § 17 č. 453/2000 Z.z.. Začatie kolaudačného konania nebolo oznámené Krajskému pamiatkovému úradu v Bratislave ako dotknutému orgánu podľa § 126 stavebného zákona v spojení s § 32 ods. 12 zákona č. 49/2002 Z.z., keďže stavba sa nachádza v pamiatkovej zóne.

Z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd ďalej preukázané, že stavba rodinného domu bola povolená rozhodnutím č. 14303/2000/52/A/F1/08H, ktoré nadobudlo právoplatnosť 02.10.2000 v spojení s dodatočne povolenou prvou zmenou stavby pred dokončením č. D-2007-06/133/A/2/MT zo dňa 22.06.2007. Následne Krajský stavebný úrad v Bratislave rozhodnutím č. A/2009/1408/BHN zo dňa 06.02.2009 v konaní o proteste prokurátora vyhovel protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava IV č. Pd 172/08-9 zo dňa 12.12.2008, podanému proti právoplatnému rozhodnutiu Stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Devín č. D-2007-08/133/A/2/MT zo dňa 22.06.2007, ktorým stavebný úrad dodatočne povolil prvú zmenu stavby pred dokončením a toto rozhodnutie zrušil. Vlastníci stavby podali dňa 26.09.2007 návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavbu „Rodinný dom - K. H. č. XX“ na pozemku parcelné č. XXXX v k.ú. M.. Stavebný úrad oznámil začatie kolaudačného konania listom č. D-2007/268/OZN/MT zo dňa 28.09.2007 a nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním na 13.12.2007. Oznámenie o začatí kolaudačného konania stavebný úrad doručoval len stavebníkom, projektantovi a stavebnému dozoru. Opomenul oznámenie o začatí kolaudačného konania doručiť dotknutým orgánom. Na základe výsledkov kolaudačného konania vydal stavebný úrad dňa 15.04.2008 kolaudačné rozhodnutie č. D-2008-07268/B/3/MT, ktorým povolil užívanie predmetnej stavby.

Krajský súd poukazom na právnu úpravu ustanovenú v § 65 ods. 2 správneho poriadku, ktorú citoval, konštatoval, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že preskúvanie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní je inštitút určený na nápravu nezákonných rozhodnutí a to ich zrušením alebo zmenou za súčasného rešpektovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov. Zrušenie takto preskúmaného rozhodnutia prichádza do úvahy vtedy, ak vadné rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané a treba konanie zastaviť, alebo vtedy, ak pre nevyhnutnosť vykonania ďalšieho dokazovania, je z hľadiska rýchlosti, hospodárnosti výhodnejšie, ak vo veci opätovne rozhodne orgán nižšieho stupňa. V ostatných prípadoch správny orgán sám rozhodnutie zmení, teda novým spôsobom zodpovedajúcim zákonu určí práva, ktoré boli preskúmaným rozhodnutím nesprávnym spôsobom či v nesprávnom rozsahu priznané. Pri oboch týchto alternatívach je správny orgán povinný dbať na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv (R NSSR 4SŽ 12/02).

Krajský súd poukázal na to, že preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, pričom preskúmať mimo odvolacieho konania možno vždy len právoplatné rozhodnutie. Predmetom preskúmania rozhodnutí v mimo odvolacom konaní je ich zákonnosť. Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania má dve možnosti: - ak zistí, že rozhodnutie je vydané v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, rozhodnutie zmení, alebo zruší a vráti vec na ďalšie konanie a

rozhodnutie, ak sú na to dôvody (vo forme rozhodnutia). - ak zistí, že rozhodnutie nie je vydané v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, zašle o tejto skutočnosti tomu, kto podal podnet na preskúmanie rozhodnutia písomné oznámenie, pričom v takom prípade sa rozhodnutie nevydáva. Konštatoval, že podľa ust. § 65 ods. 3 správneho poriadku, pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť, alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Ďalej krajský súd uviedol, že v danom prípade prvostupňový správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania preskúmal rozhodnutie v zmysle § 65 správneho poriadku, konštatoval, že rozhodnutie bolo vydané v rozpore so všeobecne záväznými predpismi a rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Devín č. D-2008-07/268/B/3/MT zo dňa 15.04.2008 zrušil (bez toho, aby vec vrátil príslušnému stavebnému úradu na ďalšie konanie a rozhodnutie).

Podľa názoru Krajského súdu v Bratislave žalovaný správny orgán zásady vyplývajúce z právnej normy ustanovenej v § 65 správneho poriadku nerešpektoval. Konštatoval, že preskúmané rozhodnutie zrušil, vec nevrátil žalovanému na ďalšie konanie bez toho, aby ho sám zmenil. Uviedol, že ako vyplynulo z obsahu odôvodnenia prvostupňového správneho orgánu, hlavným dôvodom na zrušenie kolaudačného rozhodnutia bola skutočnosť, že spis neobsahoval kompletnú projektovú dokumentáciu skutočného vyhotovenia stavby. Toto odôvodnenie doplnil odvolací správny orgán o skutočnosť, že v kolaudačnom konaní neboli vyzvané na vyjadrenie sa k veci dotknuté úrady vrátane Krajského pamiatkového úradu.

Krajský súd dospel k názoru, že skutočnosti, ktoré žalovaný správny orgán v preskúmanom rozhodnutí uvádza, nemôžu byť dôvodom na zrušenie kolaudačného rozhodnutia v mimo odvolacom konaní, opätovne dajúc do pozornosti, že zrušenie či zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov prichádza do úvahy za situácie, ak sa v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Konštatoval, že inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím, nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. Či právoplatné rozhodnutie bolo vydané v rozpore s hmotným právom, musí byť zistené nepochybným spôsobom. Táto skutočnosť vyžaduje potrebu objasniť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, tak, aby nebolo zasiahnuté do dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu, majúc za to, že skutočnosti uvádzané v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia dostatočným spôsobom nepreukázali, že kolaudačné rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zákonom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd postupom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Záverom krajský súd uviedol, že rešpektujúc právny názor vyslovený v uznesení sp.zn. 7Sžp 1/2013 ohľadom fiktívneho doručenia rozhodnutia doplnil vo veci dokazovanie dožiadanim na Slovenskú poštu, a.s., Partizánska cesta 9, Banský Bystrica. Poukazom na právnu úpravu ust. § 24 ods. 2 správneho poriadku, ktorú citoval, a judikatúru Ústavného súdu SR - Nález Ústavného súdu II. ÚS 65/2010 zo dňa 27.10.2010, právny záver ktorého tiež citoval, krajský súd konštatoval, že pri skúmaní dôvodnosti námietky žalovaného, ohľadom oneskorene podanej žaloby, túto námietku nevzhliadol za opodstatnenú, keď z obsahu predmetnej zásielky, ani z predmetného administratívneho spisu nevyplýva, že bol žalobca informovaný o opakovanom doručení zásielky, o čase a termíne, keď sa opakované doručenie zásielky s rozhodnutím uskutoční, resp. uskutočnilo, zdôrazniac, že bez splnenia tejto zákonnej podmienky potom v tomto prípade nemohlo dôjsť k fikcii doručenia. Podľa názoru krajského súdu, keďže v tomto štádiu konania nie je možné preukázať, že zo strany doručovateľa došlo k správne postupu pri doručovaní (uložení) predmetnej zásielky, dvojmesačná lehota začala plynúť až odo dňa reálneho prevzatia zásielky žalobcom, t.j. 06.12.2011, dvojmesačná lehota potom uplynula 06.02.2012 a keďže žalobca podal žalobu na Krajský súd v Bratislave osobne dňa 02.02.2012, žalobu podal riadne a včas v súlade s ust. § 250b ods. 1 O.s.p..

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnému žalobcovi žalovaný nahradí trovy konania, ktoré v tomto prípade pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 70,- Eur.

2.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalovaný. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil.

V dôvodoch odvolania žalovaný namieta, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.. Nesúhlasil s argumentáciou súdu prvého stupňa. Žalovaný poukázal na to, že zmysel správneho konania a dôležitosť dodržania procedurálnych pravidiel, ktoré tvoria jeho súčasť, je daná predmetom konania. Správne konanie výlučne sleduje, aby bola zaistená správna aplikácia hmotného práva, aby rozhodnutie vo veci, ktorým sa zakladajú, menia alebo zrušujú konkrétne práva a povinnosti bolo v súlade s hmotným právom. Dôvodil, že zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov (preskúmanie podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku) prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. Uviedol, že správny orgán v rámci konania, v ktorom sa preskúmava rozhodnutie mimo odvolacieho konania a ktoré má charakter prvostupňového rozhodnutia, rozhoduje vo veci samej. Pôvodné rozhodnutie môže len zmeniť alebo zrušiť. Nie je oprávnený, tak ako uvádza súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku, zrušiť rozhodnutie a vec súčasne vrátiť na nové prejednanie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal. Správny poriadok túto právomoc nezakotvuje. Krajský stavebný úrad v Bratislave ani ministerstvo preto nemali právomoc suplovať činnosť stavebného úradu v mestskej časti Bratislava - Devín a zabezpečovať stanoviská dotknutých orgánov.

Žalovaný vyslovil názor, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, keď nesprávne aplikoval ustanovenie § 65 ods. 2 správneho poriadku a v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný taktiež nesúhlasil s postupom súdu prvého stupňa, ktorým sa vysporiadal s jeho námietkou ohľadom doručenia rozhodnutia ministerstva žalobcovi. Poukazom na uznesenie NS SR sp.zn. 7Sžp 1/2013 zo dňa 26.03.2015, vyslovil názor, že povinnosťou súdu bolo vychádzať z originálu doručenky.

3.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhoval napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

V dôvodoch vyjadrenia uviedol, že s odvolacími dôvodmi uvedenými žalovaným v jeho odvolaní nesúhlasí. Tvrdil, že vzhľadom na to, že prvostupňové konanie, odvolacie konanie, ako aj prípadné konanie uskutočnené na základe mimoriadnych opravných prostriedkov predstavuje jedno správne konanie, preto požiadavka na vrátenie veci na ďalšie konanie správny orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je pochopiteľná, správna a zákonná. V opačnom prípade správny orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené nemá impulz na pokračovanie v konaní, konanie spočíva, čo by z pohľadu účastníkov konania mohlo byť posúdené ako porušenie článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

K námietke žalovaného vo vzťahu k podmienkam doručenia napadnutého rozhodnutia, žalobca uviedol, že súd prvého stupňa postupoval v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR ako aj Najvyššieho súdu SR, v zmysle ktorej k fikcii doručenia môže dôjsť iba vtedy, ak sú splnené všetky podmienky uvedené v § 24 ods. 2 správneho poriadku, t.j. že splnenie týchto podmienok reálne došlo, pričom toto splnenie musí byť splnené mimo rozumných pochybností. Tvrdil, že v podmienkach prejednávanej veci splnenie

podmienok na vznik fikcie doručenia znamená, že poštový doručovateľ pri prvom neúspešnom pokuse o doručenie, skutočne zanechal v poštovej schránke oznámenie o tom, že písomnosť príde znova doručiť v určený deň a hodinu a že poštový doručovateľ skutočne vykonal nový pokus o doručenie. Ak by poštový doručovateľ týmto spôsobom postupoval, adresáti napadnutého rozhodnutia by vo svojej poštovej schránke oznámenie o novom pokuse o doručenie našli, čo sa však nestalo. Vyslovil názor, že podmienky na uplatnenie fikcie doručenia napadnutého rozhodnutia splnené nikdy neboli.

4.

Pribratí účastníci konania sa k odvolaniu žalovaného nevyjadrili, odvolací návrh nepodali.

5.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 492 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalovaného (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok, ktorým krajský súd podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. zrušil rozhodnutie žalovaného zo dňa 14.11.2011, číslo: 25397/2011/SVBP-59779/Hia v spojení s rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Bratislave č. A/2010/1588/BHN zo dňa 01.10.2010 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného zo dňa 14.11.2011, číslo: 25397/2011/SVBP-59779/Hia, ktorým podľa § 59 ods.2 správneho poriadku spoločné odvolanie žalobcu a Ing. Z. N. a Ing. Z. N. zamietol a rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Bratislave, odboru stavebného poriadku a štátneho stavebného dohľadu č. A/2010/1588/BHN zo dňa 01.10.2010 potvrdil.

Prvostupňovým rozhodnutím Krajský stavebný úrad v Bratislave, odbor stavebného poriadku a štátneho stavebného dohľadu č. A/2010/1588/BHN zo dňa 01.10.2010 v mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zrušil právoplatné rozhodnutie stavebného úradu Mestskej časti Bratislava - Devín č. D-2008-07/268/B/3/MT zo dňa 15.04.2008 právoplatné 21.04.2008 z dôvodu, že toto bolo vydané v rozpore so zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich zo spisového materiálu krajského súdu, súčasť ktorého tvoril

administratívny spis, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, a preto ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Najvyšší súd predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa a konania mu predchádzajúceho v rozsahu odvolacích námietok odvolací súd mal preukázať, že krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím náležite nepostupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Žalovaný v odvolaní predovšetkým namietal, že prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec, keď nesprávne aplikoval § 65 ods. 2 správneho poriadku a v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. Z uvedených dôvodov odvolací súd zameral svoju pozornosť najmä na to, či krajský súd venoval náležitú pozornosť prieskumu zákonnosti napadnutých rozhodnutí vydaných správnymi orgánmi oboch stupňoch vo vzťahu k aplikácii právnej úpravy ustanovenej v § 65 správneho poriadku na posudzovanú vec.

Podľa § 65 ods. 1, 2, 3 správneho poriadku rozhodnutie, ktoré je právoplatné, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať správny orgán najbližšie vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal (§ 58), ak ide o rozhodnutie ústredného orgánu štátnej správy, jeho vedúci na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie (§ 61 ods. 2).

Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté. Pri preskúmaní rozhodnutia vychádza správny orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť alebo zmeniť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

Podľa § 67 správneho poriadku rozhodnutie, ktorým sa účastníkovi konania dal súhlas na občianskoprávny alebo pracovnoprávny úkon alebo ktorým sa rozhodlo vo veci osobného stavu, nemožno mimo odvolacieho konania zrušiť alebo zmeniť, ak účastník konania nadobudol práva

dobromyseľne.

Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, ako mimoriadny opravný prostriedok, je z hľadiska svojej právnej povahy prostriedok dozorového opravného prostriedku. Preskúmanie rozhodnutia v mimoodvolacom konaní sa môže vzťahovať na všetky druhy rozhodnutí vydaných v správnom konaní vrátane rozhodnutí vydaných v rámci uplatnenia mimoriadnych opravných prostriedkov (napr. obnova konania, protest prokurátora a pod.). Predmetom preskúmania rozhodnutia môžu byť nielen rozhodnutia vo veci, ale aj procesné rozhodnutia, a to spravidla tie, proti ktorým správny poriadok pripúšťa opravný prostriedok. Tie, proti ktorým sa opravný prostriedok nepripúšťa, sa preskúmajú až v rámci odvolania proti meritórnemu rozhodnutiu. Jediným dôvodom na jeho uplatnenie je nezákonnosť. Predpokladom na uplatnenie tohto opravného prostriedku je právoplatnosť rozhodnutia, a to bez ohľadu na skutočnosť, či ide o rozhodnutie prvostupňového orgánu alebo až druhostupňového orgánu. Podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania môže dať ktokoľvek, nielen účastník konania. Z vlastného podnetu môže rozhodnutie preskúmať len orgán nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Dôvodom na takýto postup je spravidla výkon dozornej činnosti na podriadenom orgáne. Formálny procesný postup pri preskúmaní rozhodnutí mimo odvolacieho konania je modifikovaný dvoma skutočnosťami - preskúmanie je z hľadiska svojej podstaty dozorovým prostriedkom, - obsahom tohto inštitútu je preskúmanie právnych nedostatkov, t.j. odstraňovanie rozporov rozhodnutí so zákonmi a inými všeobecne záväznými predpismi. Na základe výsledkov preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania správny orgán rozhodnutie zruší alebo zmení. Či dôjde k zrušeniu alebo k zmene rozhodnutia, posúdi správny orgán podľa okolností konkrétneho prípadu. Dôvodom na zrušenie alebo zmenu rozhodnutia môže byť len nezákonnosť rozhodnutia. Takýto postup však nie je možný len pre nehospodárnosť, či neúčelnosť rozhodnutia alebo pre jeho formálne nedostatky, ak nemajú vplyv na obsah rozhodnutia, a pod. V záujme zachovania stability právnych vzťahov založených rozhodnutím zákon vylučuje zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, ak by takýmto postupom boli významne narušené práva nadobudnuté dobromyseľne. Pri preskúmaní rozhodnutia mimo odvolacieho konania správny orgán vychádza zo skutkového a právneho stavu, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia. Nezákonnosť rozhodnutia teda musela existovať už v čase vydania rozhodnutia. Do úvahy preto nemožno brať ani zmenu právnych predpisov, ku ktorej došlo po vydaní rozhodnutia.

V zmysle judikatúry Najvyššieho súdu - rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 4Sž 31/2002, R 69/2002, zmysel správneho konania a dôležitosť dodržania procedurálnych pravidiel, ktoré tvoria jeho súčasť, je daná predmetom konania. Teda správne konanie - procedúra výlučne sleduje, aby bola zaistená správna aplikácia hmotného práva, aby rozhodnutie vo veci, ktorým sa zakladajú, menia alebo zrušujú konkrétne práva a povinnosti, bolo v súlade s hmotným právom. Zrušenie alebo zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov (aj preskúmaním podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku) takto prichádza do úvahy len za situácie, ak sa v konaní (o mimoriadnom opravnom prostriedku) preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom. Teda inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva.

Či je právoplatné rozhodnutie v rozpore s hmotným právom, musí byť zistené nepochybným spôsobom pred jeho zrušením. To predstavuje potrebu objasniť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, t.j. zabezpečiť potrebné skutkové zistenia a tiež stanoviská účastníkov k týmto zisteniam, ako aj orgánu, ktorý preskúmané rozhodnutie vydal. Tento proces nemožno zrušením rozhodnutia posunúť do pôvodného konania a až tam zisťovať, či skutočne došlo alebo nedošlo k porušeniu zákona, a ak áno, či verejný záujem prevyšuje nad záujmom dobromyseľne nadobudnutých práv účastníka (prípád § 65 ods. 3 správneho poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež vyslovil názor publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí pod č. R 27/2003, v zmysle ktorého preskúmanie rozhodnutí v mimoodvolacom konaní je inštitút určený na nápravu nezákonných rozhodnutí, a to ich zrušením alebo zmenou, za súčasného rešpektovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov. Zrušenie takto preskúmaného rozhodnutia prichádza do

úvahy len vtedy, ak vadné rozhodnutie nemalo byť vôbec vydané a konanie treba zastaviť, alebo vtedy, keď pre nevyhnutnosť vykonania ďalšieho dokazovania je z hľadiska rýchlosti či hospodárnosti výhodnejšie, ak vo veci opätovne rozhodne orgán nižšieho stupňa. V ostatných prípadoch správny orgán sám rozhodnutie zmení. Novým, zákonu zodpovedajúcim spôsobom, tak určí práva, ktoré boli preskúmaným rozhodnutím nesprávnym spôsobom, či v nesprávnom rozsahu priznané. Pri oboch týchto alternatívach je správny orgán povinný dbať na ochranu dobromyseľne nadobudnutých práv.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo súdneho spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis, krajský súd v procese súdneho prieskumu rozhodnutia žalovaného náležite nepostupoval v súlade s právnou úpravou ustanovenou v § 65 správneho poriadku. Nesprávny je právny názor súdu prvého stupňa, že pokiaľ žalovaný v spojení s prvostupňovým správnym orgánom dospeli k záveru o nezákonnosti rozhodnutia preskúmaného v mimo odvolacom konaní, bolo povinnosťou správneho orgánu v mimoodvolacom konaní preskúmané rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Zákonodarca správne orgánu príslušnému konať a rozhodovať v mimo odvolacom konaní v právnej norme ustanovenej v § 65 ods. 2, veta prvá správneho poriadku takúto právomoc nepriznáva, keď stanoví: Správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že v danom prípade dospel k názoru, že skutočnosti, ktoré žalovaný správny orgán v preskúmanom rozhodnutí uvádza, nemôžu byť dôvodom na zrušenie kolaudačného rozhodnutia v mimo odvolacom konaní, dajúc do pozornosti, že zrušenie či zmena právoplatných rozhodnutí na základe mimoriadnych opravných prostriedkov prichádza do úvahy za situácie, ak sa v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku preukáže, že rozhodnutie je v rozpore s hmotným právom, ako aj že inštitút mimoriadnych opravných prostriedkov pri rešpektovaní stability práv priznaných právoplatným rozhodnutím, nie je určený na odstraňovanie procesných väd a nedostatkov, ktoré nemali vplyv na zákonnosť rozhodnutia z hľadiska hmotného práva. Či právoplatné rozhodnutie bolo vydané v rozpore s hmotným právom, musí byť zistené nepochybným spôsobom, ktorá skutočnosť vyžaduje potrebu objasniť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie veci, tak, aby nebolo zasiahnuté do dobromyseľne nadobudnutých práv žalobcu, majúc za to, že skutočnosti uvádzané v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia dostatočným spôsobom nepreukázali, že kolaudačné rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zákonom. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa nevyplýva, akým spôsobom vyhodnotil námietky žalobcu k posudzovanej nezákonnosti rozhodnutia žalovaného k dôvodom, pre ktoré žalovaný v mimo odvolacom konaní zrušil kolaudačné rozhodnutie stavebného úradu, z ktorých dôvodov odôvodnenie prvostupňového rozsudku trpí vadou nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov. Súd prvého stupňa nezaujal žiadne stanovisko a nijak sa nevysporiadal s dôvodmi, pre ktoré správne orgány oboch stupňov považovali kolaudačné rozhodnutie za vydané v rozpore s hmotným právom.

Skutkové okolnosti v danom prípade potvrdzujú, že prvostupňový správny orgán - Krajský stavebný úrad v Bratislave, v odôvodnení rozhodnutia ako dôvod nezákonnosti kolaudačného rozhodnutia - Mestskej časti Bratislava - Devín č. D-2008-07/268/B/3/MT zo dňa 15.04.2008 označil skutočnosť, že v spise ku kolaudačnému rozhodnutiu absentuje kompletná projektová dokumentácia skutočného vyhotovenia stavby overená stavebným úradom s vyznačením prípadných zmien oproti projektovej dokumentácii, na základe čoho konštatoval, že prvostupňový stavebný úrad konal zmätočne bez dostatočných podkladov, v dôsledku čoho bolo aj kolaudačné rozhodnutie možné považovať za nepreskúmateľné, z ktorého dôvodu zrušil v mimo odvolacom konaní právoplatné rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Devín č. D-2008-07/268/B/3/MT zo dňa 15.04.2008. Žalovaný preskúmaným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutie KSÚ v Bratislave potvrdil, stotožniac sa s názorom vysloveným v prvostupňovom rozhodnutí, ktorý doplnil tak, že v predloženej spisovom materiáli sa nachádza Protokol z kolaudačného konania zo dňa 13.12.2007, z ktorého vyplýva, že ústneho pojednávania sa nezúčastnili dotknuté orgány, ktoré nemohli uplatniť svoje pripomienky a stanoviská do protokolu; stavebník nepriložil záväzné stanoviská dotknutých orgánov ani pri podaní žiadosti o kolaudáciu tak, ako mu to ukladá ust. § 17 č. 453/2000

Z.z.; začatie kolaudačného konania nebolo oznámené Krajskému pamiatkovému úradu v Bratislave, ako dotknutému orgánu podľa § 126 stavebného zákona v spojení s § 32 ods. 12 zákona č. 49/2002 Z.z., keďže stavba sa nachádza v pamiatkovej zóne.

Podľa § 80 ods. 1, 2 Stavebného zákona stavebný úrad oznámi účastníkom konania, obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie a dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania najmenej 10 dní pred ústnym pojednávaním spojeným s miestnym zisťovaním.

V oznámení o začatí kolaudačného konania upozorní stavebný úrad účastníkov a dotknuté orgány, že námietky a stanoviská môžu uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak že sa na ne neprihliadne.

Jedným z povinných znakov kolaudačného konania je ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním, ktoré sa uskutočňuje spravidla komisionálne. Stavebný zákon v ustanovení § 80 ods. 2 stanoví povinnosť stavebného úradu oznámiť začatie kolaudačného konania nielen účastníkom konania, ale aj obci, ak nie je stavebným úradom príslušným na kolaudačné konanie a dotknutým orgánom. V tomto ustanovení zákona je zakotvená koncentračná zásada, vzťahujúca sa aj na dotknuté orgány, ktoré musia svoje námietky a stanoviská uplatniť najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak na ne stavebný úrad neprihliada. V kolaudačnom konaní dotknutý orgán môže vyjadriť svoj názor vo forme stanoviska, ktoré musí uplatniť pri ústnom pojednávaní, inak sa v zmysle platnej koncentračnej zásady na jeho stanovisko neprihliadne. Zákonu priznanému právu dotknutému orgánu vyjadriť svoj názor vo forme stanoviska k realizovanej stavbe v kolaudačnom konaní zodpovedá povinnosť stavebného úradu oznámiť dotknutým orgánom začatie kolaudačného konania a termín uskutočnenia ústneho pojednávania spojeného s miestnym zisťovaním. Nespĺnenie si tejto zákonnej povinnosti má za následok porušenie hmotného práva - Stavebného zákona, podmieňujúce zákonnosť následne vydaného rozhodnutia v kolaudačnom konaní, ktorým kolaudačným rozhodnutím sa povoľuje užívanie stavby. Základným predpokladom vydania kolaudačného rozhodnutia je zistenie, že predmetná stavba bola realizovaná v súlade so stavebným povolením, resp. v súlade s dodatočným povolením zmeny stavby pred dokončením. Pokiaľ rozhodnutie stavebného úradu, ktorým bola dodatočne povolená zmena stavby pred dokončením na základe mimoriadneho opravného prostriedku bolo zrušené, účinky zrušenia rozhodnutia nastávajú ex tunc, t.j. od počiatku. Vzhľadom k uvedenému v mimo odvolacom konaní, v ktorom sa posudzuje zákonnosť vydania kolaudačného rozhodnutia, nejde o novú skutočnosť, ktorá nastala neskôr po vydaní kolaudačného rozhodnutia, ale ide o skutočnosť podmieňujúcu zákonnosť vydaného kolaudačného rozhodnutia.

Vzhľadom k uvedenému vyššie, ak žalovaný v dôvodoch odvolania namietal, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď v danom prípade nesprávne aplikoval § 65 ods. 2 správneho poriadku, nesúhlasiac s argumentáciou súdu prvého stupňa, odvolací súd dospel k záveru o dôvodnosti uvedenej odvolacej námietky žalovaného. Po preskúmaní napadnutého rozsudku krajského súdu a konania mu predchádzajúceho odvolací súd mal v danej veci preukázané, že súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného nepostupoval v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.), predmetu súdneho prieskumu nevenoval náležitú pozornosť, keď zákonnosť rozhodnutia žalovaného a postup mu predchádzajúci posudzoval na základe nesprávneho výkladu právnej normy ustanovenej v § 65 ods. 2 správneho poriadku.

Odvolací súd súčasne dospel k záveru o nedostatočnom odôvodnení prvostupňového rozsudku. Povinnosťou súdu je rozsudok odôvodniť v súlade s § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 157 ods. 2 tak, aby jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom bolo zrejmé, z akých podkladov súd pri svojom rozhodovaní vychádzal, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z akých dôvodov, stručne, jasne a výstižne vysvetlil, akými úvahami sa riadil pri hodnotení skutkových a právnych okolností namietaných v žalobe a zodpovedal na najdôležitejšie namietané otázky, resp. hmotnoprávne alebo procesné pochybenia správneho orgánu, ktoré žalobca namietal v žalobe.

Problematike týkajúcej sa povinnosti súdu náležite zdôvodniť svoje rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd

Slovenskej republiky - napr. v náleze sp.zn. III. ÚS 36/2010 ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princípov, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (§ 157 Občianskeho súdneho poriadku), spôsobom zakotveným v ustanovení § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Porušením práva na spravodlivý proces

môže byť aj situácia, kedy v hodnotení skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyšli v konaní najavo, ale súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezahodnotil.

Ústavný súd vo svojej judikatúre tiež zdôraznil, že súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať aj na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne,

ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Nedostatky odôvodnenia zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia (Nález Ústavného súdu SR,

sp.zn. I. ÚS 114/08). Súd musí súčasne vychádzať z toho, že je povinný poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 O.s.p.), na ktorú skutočnosť poukazuje Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutiach (napr. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09).

Uvedenou problematikou sa už viackrát zaoberal aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej aj ESELP) - napr. v rozhodnutí Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30 konštatoval, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

Rovnako ESELP pripomína, že rozhodnutia musia v dostatočnej miere uvádzať dôvody, na ktorých sa zakladajú (García Ruiz c. Španielsku z 21. januára 1999).

Judikatúra ESELP a ani Ústavného súdu SR pritom nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument.

Vzhľadom k uvedenému sa odvolaciu súdu javí odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci, ako jednostranné a formalistické, a teda ako zjavne nezdôvodnené a tým aj nesúladne s právami podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súd prvého stupňa náležite nepostupoval v intenciách ustálenej judikatúry ústavného súdu, keď z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia jasným a zrozumiteľným spôsobom nevyplýva, v akom rozsahu súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci, keďže v odôvodnení rozhodnutia krajský súd síce cituje právnu úpravu

vzťahujúcu sa meritu veci - § 65 správneho poriadku upravujúcu mimo odvolacie konanie, avšak v odôvodnení rozsudku len konštatuje, že správne orgány oboch stupňov v konaní nepostupovali a nerozhodli v súlade so zákonom, avšak jasným a zrozumiteľným spôsobom sa nevysporiadali so všetkými zásadnými námietkami žalobcu vznesenými v žalobe vo vzťahu k argumentácii žalovaného uvedenej v odôvodnení napadnutého správneho rozhodnutia, dôsledkom čoho tento nezákonný postup

má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého súdneho rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

Pokiaľ žalovaný nesúhlasil s postupom súdu prvého stupňa, ktorým sa vysporiadal s jeho námietkou ohľadom doručenia rozhodnutia ministerstva žalobcovi, odvolací súd súhlasí s názorom krajského súdu, že vzhľadom k tomu, že v tomto štádiu konania nie je možné preukázať, že zo strany doručovateľa došlo k správne postup pri doručovaní (uložení) predmetnej zásielky, dvojmesačná lehota začala plynúť až odo dňa reálneho prevzatia zásielky žalobcom, t.j. 06.12.2011, dvojmesačná lehota potom uplynula 06.02.2012 a keďže žalobca podal žalobu na Krajský súd v Bratislave osobne dňa 02.02.2012, žalobu podal riadne a včas v súlade s ust. § 250b ods. 1 O.s.p..

Z dôvodov uvedených vyššie odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 221 ods. 1 písm. f/, h/, ods. 2 O.s.p. a s § 492 ods. S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd v danej súvislosti súčasne poukazuje na to, že pokiaľ by odvolací súd v danej veci rozhodol vo veci samej zaoberajúc sa s námietkami žalobcu vo vzťahu k argumentácii žalovaného konštatovanej v preskúvanom rozhodnutí, ktorými v žalobe namietal nezákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, v spojení s prvostupňovým správne rozhodnutím, týmto postupom by odňal účastníkom konania právo na riadny opravný prostriedok, čím by im odňal právo na proces v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Taktiež poukazuje na to, že napriek apelačnému opravnému systému, ktorý sa v správnom súdnictve v Slovenskej republike v zmysle príslušnej právnej úpravy v zásade uplatňoval, primárne preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu krajský súd ako súd prvého stupňa. Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu odvolacieho bolo preskúmať vecnú správnosť prvostupňových rozhodnutí a nie nahrádzať prieskumnú činnosť súdu prvého stupňa vrátane odôvodňovania rozhodnutia.

V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, v procese súdneho prieskumu v intenciách názoru najvyššieho súdu uvedeného vyššie posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného v spojení s rozhodnutím a postupom prvostupňového správneho orgánu a vo veci opätovne rozhodnúť, a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodniť, vysporiadajúc sa so žalobnými námietkami žalobcu. V novom rozhodnutí krajský súd opätovne rozhodne o náhrade trov konania, vrátane o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. a s § 492 ods. 2 S.s.p.). Povinnosťou súdu prvého stupňa v ďalšom konaní bude prihliadnúť aj na zmeny procesných noriem od 1. júla 2016 v súvislosti s nadobudnutím účinnosti Správneho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.